

شدن کرامت انسان‌ها می‌شوند. این‌ها را در شهرداری داریم و باید ریشه‌کن شود تا مردم اعتماد کنند.

در برهه‌هایی از زمان این نگاه وجود داشت که باید بپذیریم که توسعه طبیعتاً همراه با ریخت‌وپاش و فساد است، آیا این نگاه در شهرداری همچنان هست؟

این بسیار نگاه نادرستی است، توسعه بدون عدالت اجتماعی، خودش یک نوع فساد و تخریب است و پیشرفتی در آن نیست؛ ما قبلاً نگاهمان به اطراف حرم مطهر، وکیل‌آباد و قلعه آبکوه این بود که اراضی را در اختیار طرح‌های درشت‌دانه بدهیم و به هر قیمتی که هست املاک را بخریم، امروز این نگاه را عوض کردیم، این نگاه به طرح جامع شهر مشهد هم رسید، رهبری هم در سیاست‌های ابلاغی عدالت بنیانی را همراه با پیشرفت موردتوجه قرار داده‌اند، عدالت یعنی هر چیزی سر جای خود قرار بگیرد، هر چند ما در منطقه اطراف حرم رشد سرمایه‌گذاری و اشتغال داشته‌ایم آیا مضجع شریف امام رضا (ع) سر جای خودش است؟

در گذشته برخی سرمایه‌گذاران را صدا می‌زدیم که فلان کار را انجام بدهید یا مناقصات محدود همراه با امتیازات بالا صورت می‌پذیرفت، الآن این‌ها در قالب فرایندها رفته‌اند، از صفر تا صد سرمایه‌گذاری در بسته‌های تعریف‌شده ارائه می‌شود.

لایحه جدید مدیریت جامع شهری که در حال تدوین است به موضوع انتخاب شهردار و مدل‌های مختلف شورای قوی شهردار قوی و ... می‌پردازد، این موضوع چقدر در موضوع شفافیت و فساد ستیزی تأثیر دارد؟

ما باید به ریشه موضوع بپردازیم، ما اصلی داریم به اسم اصل هفتم قانون اساسی که می‌گوید شورای شهر از ارگان اصلی تصمیم‌گیری در اداره امور کشور است، اصل ۱۰۳ می‌گوید: فرمانداران، استانداران و سایر مقامات که از طرف دولت تعیین می‌شود، در حدود اختیارات شورا ملزم به رعایت تصمیمات آن‌ها هستند، البته تصمیماتی که برخلاف موازین و قوانین اسلامی کشور نباشند.

ما باید جایگاه شورا را بدانیم تا کجاست، آن لایحه‌ای که دولت می‌دهد یا طرحی که برخی از نماینده‌های مجلس دنبال می‌کنند، کار درستی نیست، آیا جایگاه شورا را یک رقیب برای دولت و مجلس می‌دانیم؟ درست است که هم شوراها از یک قوت و شرایط یکسان برخوردار نیستند اما به هر صورت

امام (ره) می‌گوید: «شورای شهر یعنی همه کار شهرها به دست آن‌هاست و شهردار را هم آن‌ها تعیین می‌کنند.» امام صراحتاً گفته‌اند، رهبری هم می‌گویند، آن وقت این بحث‌های شهردار قوی و شورای ضعیف یا برعکس معنی ندارد، ما باید یک شورای قوی داشته باشیم، شهردار قوی را هم شورا انتخاب می‌کند، استنباط ما این است که در شورای نگهبان چنین لویحی رد می‌شود، چون صراحتاً در قانون اساسی شورا به عنوان یک رکن آمده است.

چگونه می‌توان هم شهردار قوی در اجرا داشته باشیم و هم جایگاه نظارتی شورا حفظ شود؟

نکته‌ای که ما در کار داشتیم این بود که ۲۴ شاخص برای شهردار تعیین کردیم و بر اساس همان هم عمل کردیم، اگر شورا، شهردار را بر اساس شاخص‌های معین انتخاب کنند، شهردار قوی می‌شود. ما در شورا ناظر تعیین کردیم، یعنی یک عضو هیئت‌رئیس شورا ناظر شد که یکی از کارهایش پیگیری مصوبات شورا است، کمیته‌های نظارتی داریم که شهر مشهد را به پنج منطقه تقسیم کرده‌ایم، هر پنج عضو شورا در یک کمیته حضور دارند و هر هفته جلسه با شهردار و مردم دارند. علاوه بر این‌ها، یک نظارت عالی در شورا شکل گرفته است که مشکلاتی که مردم و مسئولین می‌گویند را در آن دنبال می‌کنیم، الآن کمیته پیشگیری از جرم را در شورا ایجاد کردیم و یکی از وکلای دادگستری را به کار گرفتیم و هر هفته جلسه داریم.

در کمیسیون ماده ۱۰۰ را شورا حضور جدی دارد، مشکلات امروز ما ریشه در گذشته دارد که می‌گفتیم تخلف کن جریمه‌اش را بپرداز؛ ما باید این را ریشه‌کن کنیم، کمیسیون ماده ۱۰۰ باید در موارد خاص جلسه داشته باشد نه این که الآن ۱۵ هزار یا ۴۰ هزار پرونده در کمیسیون داشته باشیم، این‌ها زیاد است چون بستر تخلف وجود دارد، الآن در تمام سازمان‌های شهرداری و هیئت‌مدیره‌ها یک عضو شورا به عنوان ناظر حضور دارد، اگر عضو شورا قوی برخورد بکند، خیلی از تخلفات امکان بروز پیدا نمی‌کند.

چرا یک مجموعه محاسباتی مانند دیوان محاسبات عمومی کشور برای این کار وجود ندارد؟

ما دنبال ایجاد یک دیوان محاسبات شهری هستیم، دیوان محاسبات عمومی صرفاً وظیفه رسیدگی به بودجه‌های دولتی را دارد و نمی‌تواند به بودجه دستگاه‌ها غیردولتی مثل شهرداری‌ها، هلال احمر و ... دخالت کند، البته دیوان به بخش‌هایی که کمک دولت وجود دارد، می‌تواند ورود پیدا کند، علاوه بر این مدیریت حسابرسی داخلی را هم دنبال می‌کنیم که مازاد بر حسابرسی داخلی شهرداری است. با وجود همه این‌ها باز هم به ذهن می‌آید که تحت عنوان دیوان محاسبات شهری که تشابه اسمی هم نداشته باشد، نهادی شکل بدهیم البته هر چند چنین چیزی وجود ندارد اما کارش را در حال حاضر انجام می‌دهیم.

از آنجایی که رابطه شوراها و شهرداری در برخی شهرها آلوده به مسائل سیاسی می‌شود، این دیوان نباید مستقل از شهرداری‌ها و شوراها باشد؟

درست می‌گوید ولی بالاخره شورا وظیفه نظارتی دارد و نظارت مالی هم با ماست، آن کاری که در حال حاضر انجام می‌شود این است که یک مدیریت حسابرسی در داخل شورا داریم که با تمام مؤسسات حسابرسی که در مناطق، ستاد و سازمان‌های شهرداری فعال هستند، ارتباط دارند و به شورا گزارش می‌دهد. این‌ها را هم می‌توان در یک سازمان قوی‌تر متمرکز کرد، نظارت بر بودجه یک سازمان قوی می‌خواهد البته به معنای تشکیلات عریض و طویل در شورا نیست بلکه سازمانی کوچک چابک و با استفاده از بخش خصوصی رسمی باشد.

باید جایگاه شورا را بدانیم تا کجاست، آن لایحه‌ای که دولت می‌دهد یا طرحی که برخی از نماینده‌های مجلس دنبال می‌کنند، کار درستی نیست، آیا جایگاه شورا را یک رقیب برای دولت و مجلس می‌دانیم؟ استنباط ما این است که در شورای نگهبان چنین لویحی رد می‌شود، چون صراحتاً در قانون اساسی شورا به عنوان یک رکن آمده است.